

mægtig, ligger det bl. a. ogsaa deri, at naar Tilsynet med de private Jernbaner kommer ind under Ministeriet for offentlige Arbejder, hvad det næste paa Dagsordenen opførte Lovforslag bl. a. gaar ud paa, vil det ret ofte blive nødvendigt, at den Kontorchef, der under sig har Tilsynet med de private Jernbaner, maa være bortrejst for at deltage i de paagældende private Jernbaners Generalforsamlinger og ogsaa i anden Anledning for at føre Tilsynet, og derfor maa Fuldmægtigen i dette Kontor mere end i det andet Kontor nødvendigvis i ikke ringe Grad komme til at besørge Kontorchefsarbejdet. Dette kan ogsaa i nogen Grad berettigede til, at den paagældende faar Ekspeditionssekretær-Honorar.

Men, som sagt, jeg skal ikke have noget imod at se Tiden an, i alt Fald et Aar, saa meget mindre som det maa indrømmes, at der til en Begyndelse ikke bliver saa meget Arbejde med Tilsynet ved de private Jernbaner, idet jo nogle Kommissarier i hvert Fald indtil 1910 beholde Tilsynet med de dem underlagte private Jernbaner.

I øvrigt skal jeg takke for Forslagets velvillige Behandling og haaber, at det maa blive gennemført.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslaget af Udvalget (se Tillæg B. Sp. 625 ff.)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget (se Tillæg A. Sp. 1937), saaledes ændret, samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Kommissarier ved Jernbanerne m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1272, Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 625 ff.)

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (S. Sørensen): Ogsaa dette Lovforslag er Udvalget enigt om at indstille til Vedtagelse, og det har kun stillet et enkelt Ændringsforslag, hvorom der ligeledes er Enighed, saa det skal forhaabentlig ikke volde store Vanskeligheder heller her i dette Ting. Det er jo et Lovforslag, der er blevet en Nødvendighed eller i alt Fald vil blive det til næste Aar, da man inden 1910 skal have en Forandring i Forholdet med Hensyn til Kommissarierne ved Jernbanerne. Dette var nemlig slaaet fast ved den Lov, vi for en 2—3 Aar siden vedtog angaaende Kommissarierne. Den Gang havde man jo fremme et Lovforslag til Ordningen af hele dette Forhold, men, som det vil erindres, tillod Landstinget sig at simplificere Lovforslaget derhen, at det kun kom til at omfatte Lønforholdene ved Kommissariaterne og Nedlæggelse af et enkelt Kommissariat, som beroede paa Konstitution, men i øvrigt udsattes hele Spørgsmaalet til 1910, til hvilken Tid der altsaa maatte ske en Forandring. Dette i Forbindelse med, at i det Par Aar, der er gaaet, siden denne Lov blev vedtagen, er en af Kommissarierne ved Banerne, hvem mange af Banerne var underlagte, afgaaet ved Døden, bidrager ogsaa til, at der maatte ske en Forandring i dette Forhold.

Det foreliggende Lovforslag foreslaar en Forandring, gaaende netop i den Retning, som er ønsket her fra dette Tings Side, saaledes at Kommissarierne faa deres bestemte Begrænsning baade med Hensyn til Arbejdet og med Hensyn til den dem derfor tilkommende Løn. Det er den ene Side af Sagen, som ønskes ordnet, og det andet er dette, at de forskellige Privatbaner, som hidtil have sorteret under de forskellige Kommissarier, skulle for Eftertiden have mere direkte Forbindelse med Ministeriet for offentlige Arbejder, saaledes at Kommissarierne ikke faa hele det Tilsyn med Privatbanernes daglige Drift, som de hidtil have haft.